

איסור בשר בחלב

רמב"ם הלכות מעילה פרק ח הלהכה ח

ראו לאדם להתבונן במשפטי התורה הקדושה ולידע סוף עניינים כפי כחו, ודבר שלא ימצא לו טעם ולא ידע לו עליה אל יהיו קל בעיניו ולא יהרס עלות אל ה' פן יפרוץ בו, ולא תהא מתחשבתו בו כמתחשבתו בשאר דברי החול. ... הרי נאמר בתורה שמרתם את כל חקوتיכי ואת כל משפטי ועשיתם אותם, אמרו חכמים ליתן שמירה ועשיה לחוקים כמשפטים, והעשיה ידועה והוא שיעשה החוקים, והשמירה שתהיה בהן ולא דומה שהן פחותין מן המשפטים, והמשפטים הן המצות שטעמן גלו וטובות עשויתן בעולם זהה ידועה כגון איסור גזל ושפיקות דמים וכיובד אב ואם, והחוקים הן המצות שאין טעמן ידוע, אמרו חכמים חוקים חקתי לך ואין לך רשות להרהר בהן, יצרו של אדם נוקפו בהן ואומות העולם משיבין עלייהן כגון איסור בשר חזיר ובשר בחלב ועגלה ערופה ופורה אדומה ושריר המשתלח, וכמה היה דוד המלך מצער מן המינים וממן העכו"ם שהיה משיבין על החוקים, וכל זמן שהוא רודף אותו בתשובות השקר שעורכו לפি קוצר דעת האדם היה מוסיף דביבות בתורה, שנאמר טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצורי פקדיך, ונאמר שם בענין כל מצותיך אמונה שקר רודפני עזרני, וכל הקרבנות כולם מכל החוקים הן, אמרו חכמים שבשביל עבוזת הקרבנות העולם עומד, שבעשיות החוקים והמשפטים זוכין הישרים לחוי העולם הבא, והקדימה תורה ציווי על החוקים, שנאמר ושמרתם את חקوتיכי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחיה בהם

כל יקר שמות פרשת משפטיים פרק כג

לא תבשל גדי בחלב אמו. בטעם מצוה זו יצאו רוב המפרשים ללקוט ולא מצאו בה טעם מספיק, עד שיש אומרים שמצוות זו מן החקות שאין להם טעםணודע לנו. ויש אומרים שהיתה מתחילה חוק לעבודה זרה שבישלו בשר בחלב בחגיהם שלחם ועל כן סמך מצוה זו לחגי השנה. ויש מביאין ראייה ממה שנאמר (בראשית ג' ד) והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומהלבינה, שהיו רגילים לעשות עבודה מן בשר בחלב. וקרוב לשמעו שמצוות זו היא מענין איסור כלאים וערבות הכוחות כי ידוע שבשר העובר נולד מן הדם של הנקבה האdom המולדיד כל אודם כי שם מקומו, וכן חלב הבהמה גם כן מן הדם מקומו כי הדם נערך ונעשה חלב, ולפי זה מן דם הבהמה יצא בשר העובר והחלב כי שם יפרדוו, ואין בכך לחזור ולערבות על ידי בישול וכן על ידי אכילה כי האכילה היא גם כן בישול באצטוממכו

שיעור הרצ"ה במדבר

כל מציאות הקיום האמיתית של כל אחד מאיתנו מיסודת על שמירת התפקידים כאשר הלב הוא לב המוח הוא מוח והאנן אמן ללא כל בלבול וטשטוש. כמו כן יש צורך לשמור הבניין השלם של היצירה האלוקית הזאת של כלל ישראל וכל מדרגותינו. יש סכנות חיים במצב של טשטוש תחומיים, טשטוש מדרגות שבקדושה, הזר הקרב מסכן את נפשו

דניאל פרק א

(א) בשנת שלוש למלכות יהוּקִים מלך יהודה בא נבוכדנצר מלך בבל ירושלים וצרכו:

(ב) ויתן אדרני בידיו את יהוּקִים מלך יהודה ומacaktır כל בית האללים ויביאם ארץ שנער בית אלקיו ואת הפלים קביא בית אוצר אלקיו.

(ג) ויאמר פמלך לאשףך רב סריסיו להביא מבני ישראל ומצרים המלוכה ומן הפרתמים:

(ד) ילדים אשר אין בהם כל מאום מומ וטובי מראה ומשפחים בכל חכמה וידע דעת ומביני מדע ואשר מהם לעמד במקל המלך וללמוד ספר ולשון בשדים:

(ה) וימנו להם פמלך דבר יום ביזמו מפת בג פמלך ומין משתיו ולגדלים שניים שלוש ומקצתם יעמדו לפני פמלך:

(ו) זיהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה:

(ז) וישם להם שר טריסים שמות ושם לדניאל בלבוש אוצר וחנניה שדרן ולמישאל מישר ועזריה עבד נגו:

(ח) וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתח המלך ובין משתיו ויבקש משור טריסים אשר לא יתגאל

שם משואל בראשית פרשת לך לך

ויאמר ה' אל אברהם לך לך. נראה לפרש להיות בבל היא שורש עירוב טוב ורע שבعالם ונקרא שמה בבל ע"ש העירוב כי שם בכלל ה' שפט כל הארץ, וכמו שהגיד כ"ק אבי אדומו רצלה"האה דאמרו ז"ל (זהה"ק ח"ב קכ"ה א) מיכלא דההוא רשי [نبוכדנצר] בשרא בחלבא הו, באשר מהות בבל היא עירוב טו"ר, ע"כ נאות למאכלו עירוב בשר בחלב, כמהותו כן מאכלו, עכת"ד. ומשם התפשטות כה התערובת בעולם וידוע דכוhot החיצוניים מתגברים רק באשר יש בהם ניצוץ טוב

פנקי הראי"ה פנקס ט"ז אות מ'

דם געכර ונעשה חלב הרי גבורות ממוקמות בחסדים ואם כן המבשل בשר בתלב מכenis החלב לתוך הבשר ומבטלם, מהפר הדינים המממותקים לחסדים לדינים תקיפים ועיקר האיסור עלידי בישול שבורות האש מתגברות על החסדים שבמים וחזק הדינים מאד

תניא ליקוטי אמרים פרק לב

לכן נקרו כל ישראל אחים ממש מצד שורש נפשם בה' אחד רק שהగופים מחולקים; ולכן העושי גופם עיקר ונפשם טפלה اي אפשר להיות אהבה ואחות Amitia ביןיהם אלא התלויה בדבר לבדה